

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

การหาความสัมพันธ์ของข้อมูลตั้งแต่ ๒ ชุดขึ้นไปที่ได้มาจากประชากรกลุ่มเดียวกัน มีผู้ทำการศึกษาไว้มาก โดยเฉพาะการวิจัยที่เกี่ยวกับการทำนายคะแนนหรือการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับต่าง ๆ โดยอาศัยคะแนนจากแบบทดสอบแบบต่าง ๆ เช่น แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน แบบทดสอบทางจิตวิทยา การหาความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อใช้ในการทำนายความสำเร็จทางการเรียนระดับมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่านเช่น

พ.ศ. ๒๕๐๑ เบลี (Louisa Belai) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลที่ได้จากข้อทดสอบมาตรฐานและความสำเร็จในการเรียนของนิสิตหญิงวิทยาลัยศิลปศาสตร์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ๘ กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปี ๒๔๙๑ - ๒๔๙๘ ได้นำคะแนนจากแบบทดสอบ ๔ ชนิดคือ ข้อสอบจิตวิทยา สำหรับสอบนักศึกษาที่เข้าใหม่ (A.C.E. Psychological Examination) ข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับสอบนักศึกษาที่เข้าใหม่ (Cooperative English Test) ข้อสอบวัฒนธรรมสำหรับสอบนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ (Cooperative General Culture Test) และข้อสอบสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๔ (Graduate Record Examination) มาหาความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัยในชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๔ ตามลำดับ ผลปรากฏว่าคะแนนจากข้อสอบจิตวิทยา และข้อทดสอบภาษาอังกฤษ (Total Reading Comprehension of the Cooperative English) สามารถใช้ทำนายความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ได้

^๑Louisa Belai, "A Comparative Study of the Results of Standardized Tests and Achievement at a Liberal Arts College for Women", Journal of Educational Research, 52: 94-100, November, 1958.

ดีที่สุด

พ.ศ. ๒๕๑๐ เลย์แมน^๒ (Laretha Leyman) ได้ทำการศึกษาเรื่องการ
ทำนายผลการเรียนในชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ของนักศึกษาหญิงที่เลือกเรียนวิชาพลศึกษา
เป็นวิชาเอก โดยใช้คะแนนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษา คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
(State University Admissions Examination) คะแนนจากแบบทดสอบ
ความถนัดทางร่างกาย (Scott Motor Ability Test) และคะแนนเฉลี่ยผลการ
เรียนปีที่ ๑ เป็นตัวทำนายผลการเรียนชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ในมหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่า
คะแนนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษาเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดสำหรับผลการเรียนชั้นปีที่ ๑ และคะแนน
เฉลี่ยผลการเรียนปีที่ ๑ เป็นตัวทำนายผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ ได้ดีที่สุด

ในปีเดียวกัน พาสสัน^๓ (William R. Passons) ได้ศึกษาความแม่นยำ
ในการทำนายของข้อทดสอบเอซีที เอสเอที และคะแนนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในฐานะ
เป็นตัวทำนายคะแนนเฉลี่ยภาคแรกของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ และคะแนนวิชาการศึกษาทั่วไป
๑๐ วิชา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ แห่งมหาวิทยาลัยเพรสโน จำนวน ๔๘๒
คน เป็นชาย ๓๗๖ คน และเป็นหญิง ๕๐๖ คน ผลปรากฏว่าคะแนนชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลายมีความแม่นยำในการทำนายคะแนนเฉลี่ยภาคแรกได้สูงสุด และสำหรับตัวทำนาย
แต่ละตัวในการทำนายแต่ละเกณฑ์แล้ว คะแนนจากการทดสอบความถนัดทางด้านภาษา

^๒Laretha Leyman, "Prediction of Freshman and Sophomore Grade Point Averages of Woman Physical Education Major Students", Educational and Psychological Measurement, 27:1134-41, November, 1967.

^๓William R. Passons, "Prediction Validities of the ACT; SAT and High School Grades for First Semester GPA and Freshman Courses" Educational and Psychological Measurement, 27:1143-44, November, 1967.

(Scholastic Aptitude Test - Verbal) เป็นตัวทำนายที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด และรองลงมาคือคะแนนจากข้อทดสอบ เอซีที - ซี (American College Test - Composite)

ในการทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ผู้ทำการวิจัยนอกจากจะนำผลไปใช้พยากรณ์ความสำเร็จทางการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยแล้ว บางครั้งมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาพิจารณาเกณฑ์ที่จะใช้ในการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อชั้นมหาวิทยาลัยด้วย เช่น

พ.ศ. ๒๕๐๔ วิทยุโธ สารธร ได้ทำการศึกษาความสำเร็จในการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย เปรียบเทียบกับการศึกษาชั้นเตรียมอุดมศึกษาของนิสิตปริญญาตรีที่ออกจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๔๙๙ - ๒๕๐๓ ผลการวิจัยปรากฏว่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมชั้นเตรียมอุดมศึกษากับคะแนนเฉลี่ยทุกวิชาทุกปีการศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .๓๘๔$) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๑ ฉะนั้นจึงอาจใช้คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ คัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้

พ.ศ. ๒๕๑๐ ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา ธีรวรรณ พรหมสาขา ณ สกล-

วิทยุโธ สารธร, รายงานการวิจัย CUEE ๑๕๖๑, (พระนคร: แผนกวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๔) (อัครสำเนา).

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา, "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๐๓ และ ๒๕๐๔ กับความสำเร็จในการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศิลปากร", วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐. (อัครสำเนา).

นคร^๖ วาสนา พานิชการ^๗ วิรัตน์ วสะยางกูร^๘ สายหยุด เขียวคอกน้อย^๙ และหรรษา
สาทรายทอง^{๑๐} ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบไล่ชั้นมัธยม

^๖ นวิวรรณ พรหมสาขา ณ สกลนคร, "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา
๒๕๐๗ และ ๒๕๐๘ กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์",
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๑๐. (อัคราเนนา).

^๗ วาสนา พานิชการ, "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนสอบไล่ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๕ และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๐๗ และ
๒๕๐๘ กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนกุหลาบ", วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท แผนกวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐. (อัคราเนนา).

^๘ วิรัตน์ วสะยางกูร, "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๕ และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๐๗ และ ๒๕๐๘
กับความสำเร็จในการศึกษาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย", วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐. (อัคราเนนา).

^๙ สายหยุด เขียวคอกน้อย, "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๐๗ และ ๒๕๐๘
กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์", วิทยานิพนธ์ปริญญา
โท แผนกวิชาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐. (อัคราเนนา).

^{๑๐} หรรษา สาทรายทอง, "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๕ และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๐๗ และ ๒๕๐๘
กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาแพทยศาสตร์", วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐. (อัคราเนนา).

ศึกษาปีที่ ๕ และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๐๗ และ ๒๕๐๘ กับความสำเร็จในการศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง ๗ แห่งในประเทศไทย ผลปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยกับคะแนนผลการเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑, ๒ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และคะแนนสอบคัดเลือกต่างมีประสิทธิภาพในการทำนายผลการเรียนชั้นปีที่ ๑, ๒ ใกล้เคียงกันเป็นส่วนมาก ส่วนที่แตกต่างกันไปในส่วนใหญ่นั้น คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ทำนายได้ดีกว่าคะแนนสอบคัดเลือก และถ้าใช้คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และคะแนนสอบคัดเลือกร่วมกันทำนายผลการเรียนชั้นปีที่ ๑, ๒ ได้ดีกว่าคะแนนสอบคัดเลือกหรือคะแนนสอบไล่อย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว เพื่อให้ประสิทธิภาพในการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย จึงควรใช้คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และคะแนนสอบคัดเลือกร่วมกันเป็นเกณฑ์พิจารณาคัดเลือก และถ้าต้องการใช้การสอบอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นเครื่องตัดสิน ก็น่าจะใช้คะแนนจากการสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มากกว่าคะแนนจากการสอบคัดเลือก

ในการทำการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนเพื่อทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีผู้ทำการวิจัยอย่าง เช่น

พ.ศ. ๒๕๐๓ แคมป์เบล^{๑๑} (J. Chandler Campbell) ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบ เวคสเลอร์ฟอร์มที่ ๒ (Wechsler Bullevue Scale) กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในโรงเรียนมัธยม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยม ๑๐ แห่ง ในเวสเซสเทอร์เหนือ ผลปรากฏว่า คะแนนเชาวน์ปัญญาที่ได้จากข้อสอบ เวคสเลอร์ฟอร์มที่ ๒ มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม

^{๑๑}J. Chandler Campbell, "The Relationship Between the Wechsler Bullevue Scale and High School Achievement", Dissertation Abstract. April 1960, p. 4031.

แต้มีค่าไม่สูงนัก

พ.ศ. ๒๕๐๘ ทศนิยม สุธีสร^{๑๒} ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ปลายปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ กับคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และ ๔ ของนักเรียนพวกเดียวกันในโรงเรียนสุนารีย์ จังหวัดนครราชสีมา โดยหาความสัมพันธ์ของแต่ละหมวดวิชาคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผลปรากฏว่าการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓, ๔ กับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ส่วนใหญ่สัมพันธ์กันดี

พ.ศ. ๒๕๑๐ นางลักษณ พงษ์สามารถ^{๑๓} ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แผนกวิทยาศาสตร์และศิลปะ ตลอดปี ๒๕๐๘ และ ๒๕๐๙ กับผลการเรียนตลอดปีของตนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยหาความสัมพันธ์ของแต่ละหมวดวิชา คือ สังคมศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ผลปรากฏว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และปีที่ ๕ มีค่าน้อย สมควรที่จะหาสาเหตุปรับปรุงแก้ไขและการทำวิจัยต่อไป

^{๑๒}ทศนิยม สุธีสร, "ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปี ๒๕๐๗ กับคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และ ๔ ของนักเรียนพวกเดียวกันในโรงเรียนสุนารีย์ จังหวัดนครราชสีมา", วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘. (อัครสำเนา).

^{๑๓}นางลักษณ พงษ์สามารถ, "ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนตลอดปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แผนกวิทยาศาสตร์และศิลปะ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับผลการเรียนตลอดปีของตนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ รุ่นปีการศึกษา ๒๕๐๘-๒๕๐๙", วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐. (อัครสำเนา).

พ.ศ. ๒๕๑๓ บุญเรียง ศรีคำพร^{๑๔} ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของนักเรียนหมู่เดียวกัน ในจังหวัดพระนครและธนบุรี โดยหาความสัมพันธ์ของแต่ละหมวดวิชาคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคะแนนรวม ผลปรากฏว่าคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ทุกวิชา

จากรายงานการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนเพื่อใช้ในการทำนายความสำเร็จทางการศึกษาในต่างประเทศมักจะนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบด้วยข้อสอบมาตรฐาน เช่น ข้อสอบจิตวิทยา ข้อสอบความถนัด ในประเทศไทยข้อทดสอบมาตรฐานยังไม่เป็นที่แพร่หลายนัก การทำการวิจัยส่วนใหญ่จึงใช้คะแนนจากข้อสอบของ โรงเรียนหรือของกระทรวงศึกษาธิการ โดยถือว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ก็นำคะแนนแสดงผลการเรียนจากโรงเรียนมาใช้เช่นเดียวกัน

การหาความสัมพันธ์ของคะแนนเพื่อทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระดับมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย มีผู้ทำการวิจัยกันมากทั้งในและต่างประเทศ ส่วนการหาความสัมพันธ์ของคะแนนเพื่อทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาก็มีผู้ทำการวิจัยเช่นกัน แต่มักจะทำกันเฉพาะในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งหรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง เท่านั้น จึงเห็นว่าควรจะมีการทำการวิจัยเพื่อทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาบ้าง

^{๑๔}บุญเรียง ศรีคำพร, "ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของนักเรียนหมู่เดียวกันในจังหวัดพระนครและธนบุรี", วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓. (อักษราเนา).